

Nova scotia duck tolling retriever er en moderne jagt- og familiehunderace. Hundene er fulde af personlighed, charme, sjov og ballade og så er de eminente som jægerens højre hånd ved jagt på ænder og gæs

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Marlene Hedegaard

”Nova scotia duck tolling retriever”. Inden man kløjes i det lange navn, bør man bemærke, at navnet indeholder en meget præcis, faktuel beskrivelse af både hundens oprindelse og brugsegenskaber. ”Nova Scotia” henviser til den halvø i Canada af samme navn, hvor racens stamfædre har deres oprindelse. ”Duck

◀ En nova scotia duck tolling retriever er en jagthund, men ønsker man ikke at gå på jagt, kan man tilfredsstille dens store behov for at arbejde, ved hjælp af mange forskellige former for træning og hundesport.

JAGTHUND

med stor personlighed

tolling” betegner den type jagt, som hundene bruges til, nemlig jagt på ænder og gæs.

”To toll” er engelsk og betyder ”at tillokke”, hvilket er, hvad hundene gør, når de er med jægeren på jagt. De leger og bevæger sig rundt i strandkanten eller på lavt vand, og lokker med deres store buskede hale, nysgerrige ænder og gæs til. Når en fugl er på skudhold, kalder jægeren hunden til sig med en lydløs kommando, skuddet falder, hvorefter hunden henter fuglen. Heraf kommer den sidste del af navnet (to retrieve = at hente). Tollereren, som racen kaldes i daglig tale, er særligt god til navnlig vandapportering.

Den oprindelige befolknings hund

Tollerens oprindelse kan spores langt tilbage i tiden. Man ved, at Mi'kmaq indianerne, som var den oprindelige befolkning på Nova Scotia halvøen, skabte en hund, der ligesom ræven formåede at lokke ænder til. Man

mener, at det var her grundlaget for tollereren blev skabt. I den periode, hvor den indianske befolkning forsvandt, et det også småt med historiske vidnesbyrd, og der eksisterer i dag flere forskellige teorier om tollerens videre udvikling.

Den mest udbredte teori fortæller, at en mand ved navn James Allen omkring 1870 krydsede en leverfarvet retriever med en labrador-lignende hund. Afkommet blev senere krydset med spaniel. Også racer som chesapeake bay retriever og collie menes at have bidraget til at give tollereren det udseende og temperament, den har i dag, ligesom den menes at være beslægtet med de hollandske kooikerhondje.

Vejen mod Europa

Racen eksisterede i mere end 75 år udelukkende på Nova Scotia halvøen, før den blev udbredt til resten af Canada og USA. Først i 1945 blev racen officielt anerkendt af den canadiske kennel klub, og navnet blev

ændret til det vi kender i dag: nova scotia duck tolling retriever.

Omkring 1960 var racen meget tæt på at uddø. Takket være nogle få energiske canadiske opdrætteres målrettede indsats, formåede man dog at forhindre dette, ved hjælp af de kun 10 tollere, som var tilbage. Alle de tollere, som eksisterer i dag stammer således fra disse 10, og langt de fleste kan endda spores tilbage hertil.

I 1980 blev racen anerkendt af FCI, og i 1982 kom de første to tollere til Europa, nærmere betegnet Dan- ▶

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

MENTALITET: Aktiv, kærlig, intelligent, kontaktsøgende og nysgerrig.

BEHOV: Stort behov for meningsfuld stimulering, for at opholde sig udendørs og for tæt kontakt til familien.

PELSPLEJE: Tollereren er opdrættet til at apportere fra isfyldt vand, og har en vandafvisende dobbeltpele, som dog er let at holde. Den skal kun børstes jævnlige.

STØRRELSE: Middel størrelse, kompakt og stærk. Den skal kunne apportere en stor gås uden besvær. Hanner måler fra 48-51 cm og vejer ca. 24 kg. Tæver måler fra 45-48 cm og vejer ca. 17 kg. 2,5 cm over og under idealhøjde er tilladt.

▲ Tollereren er en aktiv og kærlig familiehund, som gerne vil være med i alt, hvad familien foretager sig, og som altid er klar til leg.

◀ *Tolleren er på trods af sin middelstørrelse en meget stærk hund. Den skal være i stand til at bære en stor, fuldvoksen gås uden problemer.*

mark, hvor de grundlagde den danske stamme. I dag findes der omkring 1600 tollere herhjemme.

Den moderne toller

Måske netop på grund af det bevidste og kontrollerede avlsarbejde, som har præget racens udvikling, er den moderne nova scotia duck tolling retriever ikke præget af arvelige sygdomme eller sundhedsmæssige problemer af nævneværdig karakter.

- Tollere er generelt sunde og raske hunde, som tilmed har det med at blive meget gamle, fortæller Lars Møller, som sammen med sin kone, Gea Bos, driver kennel Toller's Delight. - Langt de fleste tollere kan blive over 10 år, men 14-16 år er ikke usædvanligt for en toller. Endnu mere bemærkelsesværdigt er det måske, at tolleren som race er aktiv stort set livet igennem. Den gamle hund søger således også oplevelser og udfordringer, som dog naturligvis skal tilpasses dens aldrende fysik.

På jagt

- Tolleren er en ganske speciel jagthund. Den er, som tidligere nævnt, særlig god til vandapportering, men

kan også arbejde på land. Tolleren har svømmehud mellem tærne og har dobbelt pels, så den kan klare arbejdet i det våde element. Den arbejder roligt og giver ikke hals, hvilket er hensigtsmæssigt, så den ikke skræmmer fuglene væk, fortæller Lars Møller.

- Danmark er det første FCI-land, som har fået godkendt særlige jagtprøver til tolleren, der har et særligt "tolling" element inkluderet. Endnu er en beståelse af disse prøver, som kun er to år gamle, ikke et krav for en avlsgodkendelse, som det er hos andre jagthunderacer.

Familiens midtpunkt

- Tolleren er aktiv, kontaktsøgende og følger med i, hvad der sker omkring den. Den er ikke egentlig vagtsom og egner sig derfor ikke som vagthund, forklarer Lars Møller. - Derimod er den en kærlig familiehund, som er god til børn, og hvis den bliver stimuleret korrekt, forholder den sig roligt inden døre. En toller har dog stort behov for at opholde sig uden dørs på alle tider af året, så den egner sig bedst til at bo et sted, hvor familien har have eller lignende. Fordi

den har så højt et aktivitetsniveau, egner den sig også bedst til den aktive familie.

- En toller er en rigtig charmetrøld; imødekommende og glad. Den er opfindsom, og siger ikke nej til sjov og ballade. Enhver toller har sin egen unikke personlighed og der er stor forskel på de enkelte tolleres sind, ligesom der kan være store udseendemæssige forskelle. Eksempelvis kan en tollers snude have alle nuancer fra lys rosa, over brun til sort. Alle nuancerne godkendes i den officielle racestandard, vigtigst er det, at helhedsindtrykket er harmonisk. Dvs. at hvis snuden er lys, skal øjenomgivelser, læber og pels også være lys, siger Lars Møller.

Stort behov for mentalt arbejde

Mange falder netop for tollerens smukke ydre; den specielle pelsfarve og hundens årvågne blik.

- Men en toller er en brugshund, konstaterer Lars Møller. - Man behøver ikke nødvendigvis gå på jagt med sin toller, men gør man det ikke, er det vigtigt, at man formår at tilfredsstille dens behov for at arbejde på anden vis. For en toller er en brugshund, og har et stort behov for at bruge sin næse og sin hjerne. Dette kan man vælge at gøre med mange former for hundesport, fx almindelig lydighedstræning gerne med rondering, agility, flyball, sporsøgning, schweisshundetræning eller jagttræning, som Tollerklubben arrangerer masser af. Man kan cykle 10 km uden at køre en toller træt, men går man et 400 m blodspor i skoven, sover hunden resten af dagen, smiler Lars Møller.

Toller-træning

- Ved træning af en toller er det vigtig ▶

1/1 annonce

◀ *En toller bliver ofte over 10 år gammel, og tollere på 14-16 år er ikke usædvanligt. Samtidig er hundene aktive stort set livet igennem.*

tigt at være venlig, men konsekvent. Tollereren har et forholdsvis blødt sind, som man risikerer at ødelægge, hvis man er for hård ved den.

- Mange moderne træningsmetoder baseret på positiv forstærkning passer rigtig godt til en toller, også klikkertræning, siger Lars Møller. Man

skal være rolig og ignorere fejl, i stedet for at straffe hunden. En toller skal synes, at træning er sjovt; man kan ikke tvinge den til noget – slet ikke til at lære. Omvendt vil den gøre rigtig meget for godbidder, en bold eller kærlig opmærksomhed fra dens ejer, lyder det fra Lars Møller. ■

▼ *Racestandarden tillader stor variation, både i størrelse og i forhold til nuancer i pels-, øjen- og snudefarver.*

Se mere på www.toller-klub.dk

GRAFIKER: TJA

